

Til trods for en kritisabel fremgangsmåde i denne sag og en principiel modvilje mod at gribe ind i overenskomstforhandlingerne på arbejdsmarkedet vil mindretallet ved 3. behandling stemme for lovforslaget af hensyn til de uoverskuelige konsekvenser, der ville opstå for den grønlandske befolkning, hvis konflikten brød ud.

I den sammenhæng må mindretallet tilføje den enstemmige udtalelse fra det grønlandske landsstyre stor betydning.

Mindretallet er tilfreds med, at ministeren for Grønland efter forhandling med de berørte aftaleparter på det grønlandske arbejdsmarked er indstillet på at gennemføre en analyse af mulighederne for at omdanne stillinger på livsvigtige områder til tjenestemandstillinger. Mindretallet har forgæves forsøgt at få fastsat en tidsfrist for disse forhandlinger, og mindretallet må fortsat fastholde, at de såvidt muligt afsluttes inden næste overenskomstsituation i Grønland.

Et *andet mindretal* (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) er principielt imod indgreb i overenskomster på det danske arbejdsmarked.

Mindretallet har dog fuld forståelse for de særlige arbejdsmarkedsforhold, der eksisterer i Grønland, specielt hvad angår en konflikt på maskinmesterområdet.

Mindretallet finder imidlertid ikke, at overenskomstforhandlingerne har været ført på et tilfredsstillende grundlag, og mener ikke, at forhandlingsmulighederne er udtømt.

Mindretallet havde derfor gerne set, at der blev udpeget en opmand, som kunne vurdere de to forhandlingsudspil og på denne baggrund fremsætte et forligsforslag.

På baggrund heraf kan mindretallet ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Et *tredje mindretal* (venstresocialisternes medlem af udvalget) er og bliver principielt og ufravigeligt modstander af statslige ind-

greb i overenskomsterne og suspensioner af strejkeretten. Lønarbejdere, grønlandske som danske, og disses organisationer må have fuld forhandlings- og aktionsfrihed for deres krav til løn- og arbejdsforhold. Derfor afviser VS, at folketings lovgiver på overenskomstområdet.

I det konkrete tilfælde har der ydermere – efter alle oplysninger både fra ministeren for Grønland og fra maskinmestrene – end ikke været basis for reelle forhandlinger. Det offentlige aftalenævnet har stået ultimativt på en 2 pct.s ramme, og »forhandlingerne« har blot kunnet omhandle, hvordan de 2 pct. skulle fordeles.

Lovforslaget kan frygtes at have som konsekvens, at fremtidige forhandlinger degenererer til skinforhandlinger, og at det offentlige aftalenævns diktat hver gang bliver ophøjet til lov. Lovforslaget indeholder endvidere et diktat om en 2 pct.s lønramme samt en ikrafttrædelsesdato pr. 1. april 1984 for en overenskomstdækkende periode 1983–85, således at maskinmestrene bliver »snydt« for 1 år.

Mindretallet støtter den grønlandske fagbevægelses kamp og mener, at danskere, som arbejder i Grønland, bør organiseres i den grønlandske fagbevægelse, og at det bør være denne, der har forhandlingsretten for arbejde i Grønland. Fødestedskriteriet må væk, således at den groft diskriminerende lønforskel mellem danske og grønlandske arbejdere forsvinder og betingelserne for at opbygge en fælles kamp for danske og grønlandske arbejdere forbedres. Men lige løn for danskere og grønlændere skal ikke skabes på et lavt niveau, som den statslige lønpolitik tilsigter det. Lige løn må skabes gennem lønarbejdernes solidariske kamp og ikke på det offentlige aftalenævns præmisser og inden for dets lønpolitiske rammer.

På den baggrund indstiller mindretallet lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Flemming Jensen (KF) fmd. Henning Andersen (KF) Bo Kristensen (KF)

Jette Thomsen (KF) Jens Peter Jensen (V) Tørnæs (V) Bente Juncker (CD)

Kofod-Svendsen (KrF) Tove Lindbo Larsen (S) Svend Auken (S) Bakholt (S)